

Nr 13

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om ändrade bestämmelser rörande uppbörd av automobil- skatt.

(1:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, II:200, av herrar *Nyberg* och *Jönsson* i Ingemarsgården har hemställts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att förslag till ändring av bestämmelserna om automobilskatteuppbörden snarast möjligt föreläggs riksdagen och att i motionen anförda synpunkter beträffande skatten på lastautomobiler — fördelning av skatteuppbörden på två terminer — därvid måtte särskilt beaktas».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framförda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt 2 § kungörelsen den 12 december 1924 (nr 513) angående uppbörd av automobilskatt m. m. sker uppbörd av sådan skatt för vid kalenderårets början i automobilregistret införda motorfordon och släpvagnar under tiden den 10—den 24 februari. Skatteuppbörden verkställs genom postverkets försorg. Utan hinder av vad i ovannämnda kungörelse stadgas må skattskyldig, för vilken skatten överstiger 2 000 kronor jämlikt 1 § kungörelsen den 9 november 1956 (nr 556), åtnjuta anstånd intill utgången av augusti månad med erläggande av den del av skatten, som överstiger nämnda belopp, dock högst med hälften av hela den å automobilen belöpande skatten.

Vid 1961 års riksdag hemställdes i motionen II:218 att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära sådan ändring i anståndskungörelsen, att det nuvarande gränobeloppet, 2 000 kronor, sänktes såvitt avsåg buss till 1 500 kronor.

I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 52 anförde bevillningsutskottet bl. a. följande.

Det nuvarande uppbördssystemet för automobilskatten har i sina huvuddrag kvarstått oförändrat sedan 1924, och i olika sammanhang har påtalats,

att skatteuppbörden är förenad med brister i skilda hänseenden samt att åtgärder bör vidtas för att rationalisera uppbörden. Enligt vad utskottet erfarit är en översyn av bestämmelserna om automobilskatteuppbörden föremål för överväganden inom finansdepartementet. Det torde vara sannolikt att det i motionen behandlade spörsmålet därvid kommer att uppmärksammas. Under sådana förhållanden anser utskottet icke skäl föreligga för riksdagen att avlåta skrivelse till Kungl. Maj:t i ämnet. Utskottet avstyrker således bifall till motionen II:218.

Av innehållet i *den föreliggande motionen* må här återges följande.

Den utformning, som anståndsbestämmelserna fått i kungörelsen den 9 november 1956, har inte visat sig kunna tillfredsställande undanröja vissa olägenheter, som är förenade med skatteuppbörden. Speciellt gäller detta för lättare lastautomobiler. Här har flera faktorer bidragit. Såväl lastkapaciteten som tjänstevikten har ökat. Ett stort antal lastbilar har en tjänstevikt i närheten av 5 900 kg. Därigenom blir skatten cirka 2 000 kronor och skall sålunda betalas senast den 24 februari. Eftersom vinterhalvåret är säsongmässigt sett sämst för lastbilstrafiken betyder detta att utgifterna för skatten koncentreras till den tid på året, då likviditeten är som mest ansträngd. En ändring av anståndsbestämmelserna i sådan riktning att skatteuppbörden jämnare fördelas under året synes därför vara av särskilt stor vikt för lastbilsägarna. Förslagsvis skulle uppbörden kunna ske vid två perioder under året, nämligen den 10—den 24 februari och den 10—den 24 augusti.

Utskottet

Enligt kungörelse den 12 december 1924 angående uppbörd av automobilskatt m. m. sker uppbörd av sådan skatt årligen fr. o. m. den 10 t. o. m. den 24 februari. Med anledning av den år 1954 genomförda höjningen av fordonsskatten har i särskild kungörelse av år 1956 medgivits rätt till anstånd med skattens erläggande i vissa fall. Sålunda äger skattskyldig, för vilken skatten överstiger 2 000 kronor, åtnjuta anstånd intill utgången av augusti månad med erläggande av den del av skatten, som överstiger förenämnda belopp, dock högst med hälften av den å fordonet belöpande skatten.

I den förevarande motionen hemställas att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till ändrade bestämmelser rörande automobilskatteuppbörden. Syftet med motionen är att genom en omläggning av skatteuppbörden erhålla en jämnare fördelning under året av skattebetalningarna. Motionärerna framhåller bl. a., att de nuvarande anståndsbestämmelserna inte visat sig tillfredsställande, särskilt för de lättare lastbilarnas del. Skatten för sådana bilar uppgår nämligen till cirka 2 000 kronor och måste således betalas senast den 24 februari. Eftersom vinterhalvåret ur ekonomisk synpunkt är sämst för lastbilstrafiken, koncentreras skatte-

inbetalningen till den tid på året, då likviditeten är som mest ansträngd.

Vid föregående års riksdag väcktes motionsyrkande med begäran om ändrade bestämmelser rörande uppbörden av automobilskatt beträffande bussar. I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 52 avstyrkte utskottet bifall till motionen och anförde bl. a., att en översyn av bestämmelserna om automobilskatteuppbörden för det dåvarande övervägdes inom finansdepartementet. Kungl. Maj:t har emellertid ännu inte fattat ståndpunkt till frågan härom i avvaktan på resultatet av en inom Statistiska centralbyrån pågående utredning, som bl. a. syftar till att åstadkomma en förenkling av automobilskatteuppbörden. Under sådana förhållanden anser sig utskottet inte ha anledning att tillstyrka riksdagsskrivelse i ämnet. Utskottet förutsätter emellertid att det i motionen berörda spörsmålet kommer att uppmärksammas när slutlig ställning tages till frågan om ändrade bestämmelser rörande automobilskatteuppbörden.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att motionen II:200 av herrar Nyberg och Jönsson i Inge-
marsgården om ändrade bestämmelser rörande uppbörd av
automobilskatt icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 22 februari 1962

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Erik Jansson, Söderquist, fröken Ranmark, herrar Stefanson, Yngve Nilsson, Wärnberg, Sundin, Nordenson och Paul Jansson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Allard, Engkvist, Magnusson i Borås, Rydén, Darlin, Andersson i Essvik, Eriksson i Bäckmora, Carlstein och Larsson i Umeå.